

Nedívala jsem se
na vás jako na člověka,
ne jako na hříšníka, ale jako
na potenciálního Buddha,
jako na dítě Boha,
víte, co myslím?
Pokaždé jsem to tak viděla.

Ted' ale
vyžadují trochu víc času,
abych je trochu
prověřila, ale stejně
někdy nemám volbu.
Někdy je vyzkouším příliš
pozdě, někdy
zapomenu vyzkoušet,
někdy se nechám ošálit
úsměvem,
přátelstvím
a takzvanou oddaností.
A někdy nemám
jinou náhradu,
víte?
A kvůli práci,
která je rozdělaná,
nemohu si dovolit
říct: „Ne, ven.“
Víte, co myslím?
Je to velmi obtížné.
Pokud máte nějakých 70 %
Kvalitu Lásky –
říkám tomu „LQ“ – pak
možná, odůvodněně
můžete být poblíž,
ale když má někdo méně,
je to velice nepohodlné.
Nezapomeňte,
že dokonce přicházíte
s osobností a zvyky.
Proto mi někdy
chce hodně lidí
pomoci, ale... samozřejmě,
získám jeho pomoc,
ta ale přijde i s ním.
Rozumíte mi?
Přijde s ním
nebo přijde s ní.
Je velmi obtížné,
vybrat si někoho,
s kým si sedíte –

osobností,
s dobrými mravy a má
v srdci hodně LQ.
I když ale nemáte
tak dobré způsoby,
nevadí,
možná se jim můžete naučit –
noblese džentlmena,
aby vám otevřel dveře,
odsunul vám židli
v restauraci.
Těmto způsobům
se můžete naučit, ano?
Můžete ho jim naučit.
Není to tak těžké.
Osobnost je ale těžké
změnit, například, když je
on nebo ona mluvka
od narození, to jde velmi
těžko změnit.
Měla jsem jich doma spoustu.
Jednoho se mi
podařilo vypnout
a další dva vytryskli.
Trvá to nějakou dobu
a pak můžete trochu
ztlumit hlasitost,
ale na začátku
to bylo velmi těžké.
Například někdo
musí mít vždy
poslední slovo.
Rozumíte, co myslím?
Nechce vás poslouchat,
co vy chcete,
musí mít hodně
názorů a nápadů,
o které ani nežádáte –
víte, co myslím? –
laciné nápady
a nesmyslné nápady,
které nikomu nepomohou,
ale jsou vždy zadarmo
a dává je stále.
Musím říct: „Nechte toho.
Ještě jsem neřekla,
co chci,“ a pak...
Protože někdy
neposlouchají,
když přestanou mluvit,

vaše myšlenky
se taky vytratí.
Zapomenete, co jste chtěli
nebo vás odvedou
jiným směrem
a mluví, mluví, mluví
až někam do New Yorku,
zatímco vy jste
ve Washingtonu DC.
Takové věci.
Ano, je to velmi těžké.
Mám tím na mysli,
že to jsou rysy osobnosti,
možná znamení zvěrokruhu,
takové věci
nebo možná DNA rodiny.
To není tak špatné.
Když ale máte LQ,
pak to není tak špatné.
Rozumíte mi?
Sedmdesát procent
očekávám
od většiny lidí,
alespoň od lidí,
které byste chtěli mít
kolem sebe nebo
s kterými byste pracovali.
Padesát procent,
to už je velmi nepohodlné.
40, 30, 20 je peklo
a já jsem měla to „štěstí“,
že jsem byla s mnohými
takovými, proto vím, jaké to
je, ano? Dokonce moji
zasvěcení lidé.
Rozumíte mi?
Kdyby to byli lidé z venku,
samozřejmě, rozumím.
Ale, samozřejmě,
že s lidmi z venku
nemáte moc příležitostí
být tak dlouho
nebo tak často,
proto se nestaráte, ano?
Buď to tak rychle nezjistíte
nebo vám to bude jedno,
protože přijdou a odejdou
rychle, udělají co mají a jdou.
Ale pokud jste byli
nějak vlastními lidmi

oklamáni,
a nechali jste je
vejít do svého domu,
pak je to obtížné.
Nemůžete se pak
toho tak rychle zbavit
a i když ano,
stojí vás to hodně
bolesti a taky odvahy.
Protože práce
mezitím pokračuje
a když něco změníte,
nastane velký zmatek –
víte, co myslím? –
speciálně, když on či ona
už zaujali důležitou pozici.
To je ještě obtížnější.
Kvalitu Lásky
je velmi těžké najít.
Možná já nemám štěstí.
Možná jste ji vy našli
venku. Našli jste nějakou?
Mám studenty,
někdy mi říkají,
že mě milují
a já říkám jim, že je miluji
a vidím
tolik různých žáků,
kteří procházejí
a křičí po lásce,
někteří z nich,
a nevěří tomu,
když jim to říkáte.
Mají z toho strach.
Proto je to dost...
Když jim řeknete co?
Když jim řeknete,
že je milujete
nebo chcete...
Rozumím.
Jako by se vyplašili
a nemohou s tím naložit,
protože ji nikde nenašli.
Proto je to dost smutné, ale...
Nemusíte jim říkat nic.
Ne,
ale někdy,
víte, je to jen...
Ano, jen to ukazujte
svými činy.

A pak den za dnem
tomu porozumí,
ano? Ano, je těžké
říkat lidem, že je milujete
nebo jim dokonce ukázat
vaši pomoc a vaši lásku.
Někdy se obrátí
a dokonce vám ublíží
nebo vás zraní.
Podívejte se na Ježíše, víte?
Pretože tento svět
nie je zamýšľaný
negatívnu silou,
ako láskyplné miesto.
Je to preto, aby ho mohli
ovládať, chápete?
Keby všetci vedeli,
že sú milovaní,
že sú stvorení z lásky,
a že sa učia tej láske,
negatívnosť by bola stratená,
nemala by kam ísť.
Chce nás ovládať –
víte, co myslím? –
abychom se nemohli
spojit
s naším pokladem uvnitř,
abychom nemohli najít
Světlo, které máme,
abychom nemohli používat
všechnu sílu,
která je
v tomto fyzickém těle.
Fyzické tělo v jistém smyslu
považujeme za přechodné,
ale je to poklad.
Je to chrám Boha.
Proč ho nazývají
„chrámem“?
Protože je v něm toho hodně,
hodně magické síly,
hodně lásky,
hodně věcí
je uvnitř nainstalováno,
víte?
Je to jako magické město...
plné trilionů, zillionů dělníků.
Je to jako národ!
Je to, jako by tam byl svět.
Všechny buňky,

všechny malé věci,
malí lidé pracují,
aby udrželi tělo v chodu.
I když toto všechno víme!
Jen když o tom mluvíme,
je to zázrak.
Celá planeta se o vás stará
celý den.
A uvnitř té planety
jsou dokonce
k nalezení poklady –
Světlo, tato Hudba,
dávné učení,
věčné učení,
zdroj věčného života.
Veškerá kouzla,
která byste chtěli najít
můžete dokonce
v tomto těle najít. To vše
je nainstalováno uvnitř,
viditelně i neviditelně.
My ale nemáme dost času,
abychom to vše odhalili,
proto jsem vám říkala:
„Praktikujte jen
Metodu Quan Yin,“ abyste
mohli být vysvobozeni.
Protože než byste
vyndali všechny ty
magické věci k použití,
už byste byli mrtví,
dříve a neměli
byste čas na vysvobození,
rozumíte?
A vrátili byste se opět
do tohoto světa
a začali byste znovu od nuly
a to je velké utrpení.
Láska je těžká, ano.
Někdy lidem pomůžete
a oni o vás pochybují.
Myslí si: „Proč?“
Ona musí něco chtít.“
Stává se mi to stále
a nikdy se nepoučím,
stále to dělám,
spoléhám na své štěstí,
například: „Dobrá, tady
mě přijímají, to je dobré.
Když mě nepřijmou,

pak dobrá, to není pro nás šťastné místo nebo to není šťastný den.“ Víte, co myslím? Když nás nepřijmou, není to už nejhorší. Někdy mají ve své mysli pochybnosti a snaží se za vámi slídit a zjistit, kdo jste, co chcete, co děláte a všechny ty věci a vymýšlejí si různé hrozné historky – protože nemohou pochopit proč, proto to zakončí tím, že to musí být to nebo to musí být tamto, podle jejich úrovně vědomí a jejich způsobu myšlení a způsobu, jakým žijí svůj život. Oni si myslí, že jste takoví. Dobrá. Někdo další? Mistryně, jsem nově zasvěcený. (Ano.) Jsem z Au Lac (Vietnamu). Přijel jste přímo z Au Lac (Vietnamu)? (Ano.) Žili jsme v Austrálii. On nevypadá jako Australan. Ano, (Dobrá.) Teď jsem žil v Au Lac (Vietnamu) téměř čtyři roky. Čtyři roky? Téměř čtyři roky, ale předtím jsem přijel z Austrálie. Přijel jste z Austrálie, vrátil jste se do Au Lac (Vietnamu). Vrátil jsem se do Au Lac (Vietnamu) kvůli mému obchodu. Dobrá, tak co se stalo?

Ano, moje máma následovala Mistryni a moje rodina, můj bratr a sestra také. Překvapilo mě, že mi moje máma řekla: „Jsi jen v práci příliš zaměstnaný,“ a ani jsem si neuvědomil, že máme doma tak krásné věci, jako jsou vaše knihy a neměl jsem šanci si je přečíst, dokud moje rodina nezkolabovala a díky tomu... Vaše rodina zkolabovala? (Ano.) Co se stalo? Jen... vztahy. Vy a vaše žena. Manželství, manželství, ano. Dobrá, dobrá, dobrá. Myslela jsem, že se celá vaše rodina zhroutila. Já, samozřejmě, miluji svoji ženu a miluji své děti. Máte dokonce děti? Tak mladý? Dobrá, to je mi líto. Dříve jsem si myslel: „Nic nemůže změnit můj život.“ Věnoval jsem celý můj život rodině, mojí ženě a najednou se všechno zhroutilo, jak jsem to nečekal. A tu noc, kdy jsem se cítil velmi zraněný jste přišla do mého života Vy a měl jsem velmi dobrou zkušenost ve svém snu a pomyslel jsem si, že neexistuje jiná taková věc, kterou bych měl následovat, víte, moji sílu. Tak jsem dal vše stranou a tak daleko,

jak jsem došel se svojí rodinou a mojí matkou a odhalil jsem, že je to skutečně diamant, že jsem to měl ve skutečnosti praktikovat dříve. Jen mě to, víte, probudilo mě to nedávno a bylo mi líto, že... Ztratil jsem hodně času pro nic. (Rozumím.) A věřím, že v Au Lac (Vietnamu) je hodně lidí v životě velmi zaneprázdněných a věřím, že Vás všichni milují. A důvod, proč jsem sem dnes přijel není jen... abych strávil týden jen pro sebe. Mám na Vás taky otázku, protože jste mluvila o lásce na den Valentýna a já vím, že všichni studenti, vaši studenti v Au Lac (Vietnamu), nemají možnost sem přijet. Přijíždělo jich hodně. Ano, ale většina z nich nemá šanci sem přijet. Pokaždé, když jsem sem odjížděl... Před měsícem, když jsem se poprvé rozhodl přijet, abych Vás tady navštívil a strávil s Vámi týden, většina lidí mi tam skutečně říkala: „Jak to, že máš takové štěstí? Jsi sotva zasvěcený a jedeš navštívit Mistryni.“ A já jsem si položil velkou otázku, řekl jsem: „Proč většina lidí v Au Lac (Vietnamu), oni vědí,

že pravá láska
přichází od Vás, ale
ani si to neuvědomí?“
Jen je mi líto lidí,
kteří nemají
možnost Vás navštívit.
Ano, dobrá, nebojte se.
Alespoň mě znají, ano?
Někteří lidé
mě ani neznají, ano?
Je dobré, že máte lásku
ke svým lidem, to je dobré,
oni ale musí mít lásku sami,
když se snaží praktikovat
nebo když chtějí přijet,
aby mě viděli, musí se snažit.
Víte, co myslím?
Moc toho pro všechny
nemohou udělat.
Myslím,
že jsem jen slíbila, že pokud
budete následovat mé učení,
budete vysvobozeni.
Když budete následovat mé
učení a praktikovat,
to je vše, co slibuji, ano?
Vše ostatní
je jen vedlejší produkt.
Můžete mě přijet navštívit
nebo nemusíte.
Vaše rakovina zmizí,
vaše nemoc zmizí
a to vše, to jsou jen
bonusy navíc, ano?
Záleží na vašich zásluhách,
vaší víře.
Dobrá, někdo další?
Nicméně, gratuluji.